

לְגַמֵּל חֶסֶד, מֵה שְׂאִין כֵּן הַחַי. וְזֶה שֶׁנֶּאֱמַר: "נַעֲשֵׂה אָדָם", וְכִתִּיב:
 "וְשֵׁם הָאִישׁ אֲשֶׁר עָשִׂיתִי עִמּוֹ הַיּוֹם" וְכוּ'. מָה הָתָם צְדָקָה אַף
 כָּאֵן צְדָקָה' (הַקְדָּמַת הַזֵּהָר דָּף יג:), שְׁעַל יְדֵי צְדָקָה נִקְרָא אָדָם, כִּי
 הַצְדָּקָה שְׁמִשָּׁם הַדְּבָר הוּא גִּידָר הָאָדָם כַּנִּל. וְזֶה בְּחִינַת: "לֹא
 אִישׁ דְּבָרִים-אֲנֹכִי", הֵינּוּ הַדְּבָר שֶׁל צְדָקָה, בְּחִינַת (תְּהִלִּים קי"ב):
 "טוֹב אִישׁ חוֹנֵן וּמְלוֹה יְכַלְכֵּל דְּבָרָיו", דְּהֵינּוּ גְּמִילוֹת חֶסֶד וְצְדָקָה.
וַיֵּשׁ דְּבָר שֶׁל תְּשׁוּבָה, בְּחִינַת (הוֹשֵׁעַ י"ד): "קָחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים
 וְשׁוּבוּ אֵל ה'". וְזֶה בְּחִינַת: **גַּם מִתְּמוּל**, בְּחִינַת דְּבָר שֶׁל
 תְּשׁוּבָה, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (תְּהִלִּים צ): "וְתֹאמַר שׁוּבוּ בְּנֵי אָדָם כִּי אֶלֶף
 שָׁנִים בְּעֵינַיִךְ כְּיוֹם אֶתְמוּל":

וַיֵּשׁ דְּבָר שֶׁל עֲשִׂירוֹת, דְּהֵינּוּ עֲשִׂירִים קְרוֹבִים לְמַלְכוּת שְׁהֵם
 בְּחִינַת (בְּרֵאשִׁית מ): "שְׁלֹשֶׁת הַשָּׂרִיגִים", וְדָרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ,
 זְכָרוֹנָם לְבָרְכָה (חֲלִין צ"ב): "שְׁלֹשָׁה שָׂרֵי גֵּאִים, דְּהֵינּוּ עֲשִׂירִים
 קְרוֹבִים לְמַלְכוּת' (כְּמוֹ שֶׁפִּרֵּשׁ רַש"י שָׁם), שְׁיֵשׁ לָהֶם בְּחִינַת דְּבָר,
 בְּבְחִינַת (מִשְׁלֵי כ"ב): "חֵן שְׁפָתָיו רַעְהוּ מִלֶּךְ", הֵינּוּ הַדְּבָר שֶׁל
 קְרוֹבִים לְמַלְכוּת. וְזֶה בְּחִינַת: **גַּם מִנְּשֵׁלֶשֶׁם**, בְּחִינַת שְׁלֹשֶׁת
 הַשָּׂרִיגִים הַנִּל, הֵינּוּ הַדְּבָר שֶׁל עֲשִׂירִים קְרוֹבִים לְמַלְכוּת'.

וַיֵּשׁ דְּבָר שֶׁל מַלְכוּת, בְּחִינַת מַלְכוּת פָּה (פֶּתַח אֱלִיהוּ). וְזֶה
 בְּחִינַת: **גַּם מֵאֵז דְּבָרָה**, בְּחִינַת (תְּהִלִּים צ"ג): "נָכוֹן כֶּסֶף
 מֵאֵז":

וְהֵאֱמַת מֵאִיר בְּרַבּוּעַ הַדְּבָר הַנִּל עַל-יְדֵי שְׁלֹשָׁה שִׁמּוֹת
 הַנִּל שְׁהֵם: **אֵל, אֱלֹקִים, יי**, שְׁהֵם בְּחִינַת: תְּפִלָּה
 וְתוֹרָה וְשִׁדּוּכִים וְזוּגִים. **אֵל** זֶה בְּחִינַת תְּפִלָּה, כִּי **אֵל** עַל שֵׁם
 הַכֶּתֶה, שֶׁהוּא תִקְוָה וּבַעַל הַיְכָלָת, וְעַל-יְדֵי הַתְּפִלָּה נִקְרָאִין יִשְׂרָאֵל
 בְּשֵׁם **אֵל**, בְּבְחִינַת (מִגְלָה י"ח): "מִנִּין שֶׁקְרָאוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא

שְׂדוּכִים - נְשָׁלַם הַדְּבֹר עַל-יְדֵי הָאֵמֶת, הֵינּוּ רְבוּעַ הַדְּבֹר,
שֶׁנְשָׁלַם עַל יְדֵי הָאֵמֶת כַּנִּל:

ה וְשִׁלְמוֹת הַדְּבֹר הוּא בְּחִינַת לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ, כִּי כָּל לְשׁוֹנוֹת
הָעַמִּים הֵם חֲסֵרִים, וְאִין לָהֶם שְׁלֵמוֹת, כִּי נִקְרָאִין
לְשׁוֹן עֲלָגִים (ישעיה ל"ב), וְאִין שְׁלֵמוֹת - רַק לְלְשׁוֹן-הַקֹּדֶשׁ. וְלְשׁוֹן-
הַקֹּדֶשׁ הוּא מְקֻשָּׁר לְשַׁבָּת, בְּבְחִינַת (שָׁם נ"ח): "וַדְּבַר דְּבָר" - שֶׁלֹּא
יְהִי דְבִוְרָה שֶׁל שַׁבָּת כְּדְבִוְרָה שֶׁל חַל' (שַׁבָּת קי"ג). בְּבְחִינַת (בַּמִּדְבָּר
ו): "כֹּה תְבָרְכוּ" - 'בְּלְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ' (סוּפָה ל"ח) שֶׁבְּלְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ נִכְלָל
בְּרָכָה וְקִדְשָׁה, כִּי הַלְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ מְקֻשָּׁר לְשַׁבָּת, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ בְּרָכָה
וְקִדְשָׁה, כְּמוֹ שַׁבָּת־טוֹב (בְּרֵאשִׁית ב): "וַיְבָרֶךְ וַיְקַדֵּשׁ וְכוּ'. וְעַל-כֵּן
עַל-יְדֵי שֶׁלְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ מְקֻשָּׁר לְשַׁבָּת, עַל-כֵּן עַל-יְדֵי שְׁלֵמוֹת הַדְּבֹר
שֶׁהוּא בְּחִינַת לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ, עַל-יְדֵי-זֶה מְמַשִּׁיכִין הַשְּׂמֻחָה שֶׁל שַׁבָּת
לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַחֹל.

כִּי יְמֵי הַחֹל הֵם בְּחִינַת עֲצָבוֹת, וְאֶפְלוּ הַמְצֻוֹת שֶׁעוֹשִׂין בְּיְמֵי
הַחֹל הֵם בְּחִינַת עֲצָבוֹת, כִּי מְט"ט שְׁלֹטְנוֹתֶיהָ בְּיְמֵי הַחֹל
(תְּקוּנֵי זֹהַר, תְּקוּנַת יח, דף לג:), וּמְט"ט הוּא בְּחִינַת עֶבֶד, בְּחִינַת עֲצָבוֹת,
אַבְל שַׁבָּת הוּא בְּחִינַת בֵּן וְאִז נִיחָא לְעֵלְאִין וְתַתְּאִין, וְנִתְעוֹרַר
שְׂמֻחָה, וְאִז נִתְרוֹמְמִין וְנִתְעַלִּין כָּל הַמְצֻוֹת שֶׁל שֵׁשֶׁת יְמֵי הַחֹל
מִן הָעֲצָבוֹת, וְנִמְשָׁךְ עֲלֵיהֶם מְנוּחָה וְשְׂמֻחָה, בְּבְחִינַת (בְּרֵאשִׁית ה):
"וַיֹּלֶד בֵּן וַיִּקְרָא שְׁמוֹ נֹחַ לֵאמֹר, זֶה יִנְחַמְנוּ מִמַּעַשְׁנֵנוּ וּמִעֲצָבוֹן
יְדֵינוּ", הֵינּוּ בְּחִינַת שַׁבָּת שֶׁהִיא בְּחִינַת בֵּן, בְּחִינַת נֹחַ, נִיחָא
דְּעֵלְאִין וְתַתְּאִין (עֵין תְּקוּנַת ע' בְּסוּפּוֹ וּבְזֹהַר בְּרֵאשִׁית נ"ח נ"ט), שֶׁהוּא מְנַחֵם
וּמְשַׂמַּח הַכֹּל מִן הָעֲצָבוֹת, בְּחִינַת: "זֶה יִנְחַמְנוּ" וְכוּ'. וְכִשְׁזוֹכִין
לְבְּחִינַת לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ, שֶׁהוּא מְקֻשָּׁר לְשַׁבָּת, אִז מְמַשִּׁיכִין עַל יְדֵי
אֵת הַקֹּדֶשׁ וְהַשְּׂמֻחָה שֶׁל שַׁבָּת לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַחֹל, כִּי מְחַמֵּת

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבוֹר

ל"ח זמן מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מצפרי רבנו יהיה תיקון רב"ל"ז
זמן זמן "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות זמן זמן

שֶׁהַלְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ מְקַשֵּׁר לְשַׁבָּת, עַל־כֵּן נִמְשָׁךְ עַל יָדוֹ הַשְּׂמִיחָה שֶׁל שַׁבָּת לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַחֹל. וְזֶה: אֵל אֱלֹקִים ה' דִּבֶּר (עִם הַתְּבוּת) מִסֵּפֶר שְׂמִיחָה, כִּי עַל־יְדֵי שְׂלֵמוֹת הַדְּבָר שֶׁהוּא לְשׁוֹן־הַקֹּדֶשׁ, נִמְשָׁךְ שְׂמִיחָה כִּנ"ל:

סֵדֶר קִצּוֹר לְקוּצֵי מַוְהָר"ן הַיְיִמִּי:

ז כְּשֶׁזֹּכִין לְהִלַּל וְהוֹדָאָה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּכָל עֵת עַל כָּל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלָיו בְּפֶרֶט כְּשִׁיּוֹצֵא מֵאִיזָה צָרָה חָם וְשָׁלוֹם וְכֵן עַל־יְדֵי לְמוֹד הַלְכוּת עַל־יְדֵי־זֶה זֹכִין לְשַׁלֵּשׁה קוֹי הָאֲמֵת, הֵינּוּ לְהַתְּפִיל בְּאֲמֵת שְׂזָה עֶקֶר שְׂלֵמוֹת הַתְּפִלָּה. גַּם לְקַבֵּל תּוֹרַת אֲמֵת מִרַבִּי אֲמֵתִי שְׂיִוְרָה אוֹתוֹ בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל בְּתוֹרַתוֹ הָאֲמֵתִית. גַּם לַעֲשׂוֹת שְׂדוּכִים אֲמֵתִים שְׂיִזְמִין הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לוֹ וּלְבָנָיו וְזוּגָם הָאֲמֵתִי. וְהָאֲמֵת יֶאֱיִר וַיִּשְׁלִים אֶת אַרְבָּעָה חֻלְקֵי הַדְּבָר (הַמְּבֹאָרִים בְּאוֹת ח) וְעַל־יְדֵי־זֶה יִזְכֶּה לְהַמְשִׁיךְ הַבְּרָכָה וְהַקְּדוּשָׁה וְהַשְּׂמִיחָה שֶׁל שַׁבָּת לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַחֹל. וְעַל־יְדֵי־זֶה יִתְגַּלֶּה אֲחֵדוֹת הַפְּשׁוּט מִתּוֹךְ פְּעֻלּוֹת מְשִׁתְּנוֹת לְהֶאֱמִין וְלִידַע בְּאֲמֵת שְׁכָל הַפְּעֻלּוֹת מְשִׁתְּנוֹת נִמְשָׁכִין מֵאֲחָד הַפְּשׁוּט יִתְבָּרַךְ, שְׂזֹאת הַבְּחִינָה יִקְרָה מְאֹד לְמַעֲלָה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת וְאַפְלוֹ אֶצְלוֹ יִתְבָּרַךְ הוּא דִּבֶּר יָקָר וְחָשׁוּב וְנִפְלָא מְאֹד:

ח אַרְבָּעָה חֻלְקֵי הַדְּבָר הֵם:

(א) 'דְּבָר שֶׁל צְדָקָה' כִּי גִידֵר הָאָדָם הוּא הַדְּבָר וְזֶה הַדְּבָר נִמְשָׁךְ מְצְדָקָה, כִּי צְדָקָה וְחֶסֶד הוּא גַּם כֵּן גִּידֵר הָאָדָם כִּי גִידֵר הָאָדָם מִדְּבָר הוּא לְגַמֵּל חֶסֶד עִם הַבְּרִיּוֹת. וְכִי שְׂאִינּוּ עוֹשֶׂה צְדָקָה וְחֶסֶד פּוֹגֵם בְּהַדְּבָר מְאֹד וְהוּא בְּבְחִינַת בַּעַל חַי וְאִינּוּ בְּכָל אָדָם כָּלֵל, כִּי אִין הָאָדָם נִקְרָא אָדָם רַק עַל־יְדֵי צְדָקָה וְגַמִּילוֹת חֲסָדִים. (ב) 'דְּבָר שֶׁל תְּשׁוּבָה' לְדַבֵּר דְּבוּרִים תְּרִיבִים שֶׁל תְּשׁוּבָה לְפָנָיו

יתברך. (ג) דבור של עשירים קרובים למלכות שישיפע להם
 השם יתברך דברי חן בשפתותיהם לבלט כל הגזרות קשות
 ולפעל טובות וישועות על ישראל. (ד) 'דבור של מלכות דקדשה'
 שיביא לנו השם יתברך את משיח צדקנו ונזכה לשמע דבוריו
 הקדושים והטהורים והנוראים מפיו הקדוש:

סדר ימי פולחן רצ"ת הימי:

עג והנה עדין לא היה לי שום התחלה על ההדפסה כי אם מה
 שהתנדבו אנשי דאשיב וטפליק ומעט פה ברסלב וכלם לא נתנו
 מזמן עדין כלל רק התנדבו לבד וזה ידוע שאפלו אחרי
 שמתנדבים עדין צריכים יגיעות גדולות קדם שגובין מהם
 והרבה נאבד שאינו בא לידי גובינא כלל, ובפרט שכל הנדבות
 הנ"ל לא היה בהם לשליש ולרביע ההוצאות שצריכין על
 ההדפסה:

והנה היו מחשבותי הולכות אנה ואנה איך לגנב את עצמי
 מביתי לנסע על המדינה בשביל ההדפסה כי היו לי מניעות
 הרבה על זה וסבב השם יתברך שהיה לי חלק באיזה שדוך,
 שהיו צריכין לגמרו, ונסעו מנעמרוב המחתנים לגמור השדוך
 בקהלת קדש דאשיב, והם לא היו בדעתם לקבל אותי עמהם
 כלל, כי לא עלה על דעתם להטריחני בזה, כי לא היה שדוך
 מגדולים וחסובים ביותר ולא היה כבודי כלל לנסע בעסק
 שדכנות כזה בפרט שאין לי עסק בשדכנות ומעולם לא נסעתי
 בעסקים כאלו אבל אני בעצמי אמרתי להם אני אסע עמכם
 וכונתי היתה כדי להיות כגונב את עצמי לצאת מביתי לקהלת
 קדש דאשיב בשביל השדכנות, ושם היא בסמוך למקום שישוב
 שם רבי שמעון הנ"ל ואסע משם עמו יחד על המדינה בשביל

הַהֲדַפְסָה:

וְכֵן עָשִׂיתִי וַיֵּצְאֵתִי בַּלַּיְלָה בַּחֲרָף בְּעֵת הַקָּר וּבָאתִי לְדָאֲשִׁיב וְקָבְלוּ אוֹתִי אַנְשֵׁי־שְׁלוֹמִנוּ בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה וְהִנֵּה הַשְּׂדוּד נִתְּבַטֵּל כִּי לֹא בָאוּ הַצַּד הַשְּׂנִי כִּלְל וְכָל הַנְּסִיעָה הִיָּתְתָה בְּשִׁבְלִי כִּי כִּפִּי שִׁידַעְתִּי בְּנַפְשִׁי לֹא יִכְלָתִי לְנַסֵּעַ בְּלִי סִבָּה מֵאֵת הַשָּׁמַיִם וְנִשְׁאַרְתִּי שָׁם בְּקִהְלֵת־קֹדֶשׁ דָּאֲשִׁיב וְשָׁלַחְתִּי לְהוֹדִיעַ לְר' שְׁמַעוֹן וּבָא אֵלַי וְצוֹיִתִּיו לְשֹׁכֵר עֲגָלָה עַל הַשָּׂבִיעַ וְלֹא הָיָה יָכוֹל לְמַצֵּא כִּי זֶה יְדוּעַ לָנוּ שְׁכָל מַה שָּׂאֵנוּ צָרִיכִין בְּעֶסְקֵי רַבֵּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה מִשְׁתַּטְּחִים כְּנֶגֶד זֶה הַמְּנִיעוֹת בְּלִי שְׁעוֹר כִּי זֶה כִּלְל שְׁעַל כָּל דָּבָר שֶׁבְקֹדֶשׁה עוֹמְדִים כְּנֶגְדָם מְנִיעוֹת רַבּוֹת, אֲבָל הַמְּנִיעוֹת שֶׁעוֹמְדִים כְּנֶגֶד הַדְּבָרִים הַנּוֹגְעִים לְהִתְקָרֵב לְרַבֵּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה וְלֹאֲנָשִׁיו וְלִתְוֹרָתוֹ הַקְּדוֹשָׁה הֵם מִשְׁתַּטְּחִים וּמִתְפַּשְׁטִים בְּלִי שְׁעוֹר וְהִנֵּה שְׁכַרְנוּ עֲגָלָה לְטַפְלִיק וּמִשָּׁם שְׁכַרְנוּ בִּיגִיעָה גְדוֹלָה עֲגָלָה לְשָׂבִיעַ:

סֵדֶר לְקוֹטֵי עֲצוֹת הַיּוֹמֵי:

כָּל אֵלֹהֵי בְנֵי אָדָם הַבָּאִים לְחַכֵּם הַדּוֹר כָּל אֶחָד וְאֶחָד יֵשׁ לוֹ אִיזָה רְצוֹן טוֹב. וְהַצְדִּיק מַעְלָה כָּל אֵלֹהֵי הַרְצוֹנוֹת וּבָזָה הוּא מְחַדֵּשׁ נַפְשוֹתֵיהֶם שֶׁל אֵלֹהֵי הָאֲנָשִׁים הַבָּאִים אֵלָיו, וְעַל יְדֵי זֶה הוּא מְבִיא הַתְּגִלוֹת הַתּוֹרָה שְׂאוֹמֵר אֲזוּ בְּפִנְיָהֶם. נִמְצָא שֵׁשׁ לְכָל אֶחָד וְאֶחָד חֵלֶק בְּהַתּוֹרָה כְּפִי רְצוֹנוֹ. וְכֵן נִתְּחַדֵּשׁ נַפְשׁוֹ לְטוֹבָה. עַל כֵּן צָרִיךְ כָּל אֶחָד לְהִתְחַזֵּק וּלְהִתְעוֹרֵר שִׁיבּוֹא עִם רְצוֹנוֹת טוֹבִים וְכַסּוּפִין טוֹבִים וְחֻזְקִים לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ כִּדֵּי שִׁיתְחַדֵּשׁ נַפְשׁוֹ לְטוֹבָה בְּיֹתֵר. גַּם שְׁמַעְנוּ שֶׁהַעֲקָר בְּשָׁעָה שֶׁהַחֵכֶם מְכִין עֲצָמוֹ לֹמֵר תּוֹרָה שְׂאוֹ צָרִיךְ כָּל אֶחָד לְפַשְׁשׁ בְּמַעֲשָׂיו וּלְבַקֵּשׁ לוֹ רְצוֹנוֹת טוֹבִים לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וּלְהִתְפַּלֵּל עַל זֶה. כִּדֵּי שְׁעַל יְדֵי זֶה יוּכַל הַצְדִּיק לְאַחֵז בְּיָדוֹ

וְלַהֲעֲלוֹתוֹ מִמָּקוֹם שֶׁהוּא שָׁם וּלְחַדְשׁוֹ לְטוֹבָה וּפְנֵי"ל.

כֹּא גַם מִזֶּה תִּבִּין הַחֲלוּק הַגָּדוֹל שֶׁיֵּשׁ בֵּין כְּשֶׁאָדָם בְּעֲצֻמוֹ אֲצֵל הַצְּדִיק בְּשַׁעַת אֲמִירַת הַתּוֹרָה, וּבֵין כְּשֶׁשׁוֹמֵעַ מִפִּי אַחֵר. כִּי כְּשֶׁהוּא בְּעֲצֻמוֹ שָׁם, יֵשׁ לוֹ חֵלֶק בְּהַתּוֹרָה וְנִתְחַדֵּשׁ נַפְשׁוֹ אָז, מִלְּבַד עוֹד הֵרֵבָה חֲלוּקִים כַּמְּבֹאָר בְּמָקוֹם אַחֵר (שם יט).

כִּזְעַל יְדֵי שְׂבָאִים לְהַצְּדִיק עַל יְדֵי זֶה מִמְּשִׁיכֵין הַשְּׂנֵחָה שְׁלֵמָה (שם יג).

כִּג כָּל מַה שֶׁמִּתְרַבֵּין יוֹתֵר הַנְּפָשׁוֹת הַבָּאִין אֶל הַצְּדִיק הָאֵמֶת לְקַבֵּל תּוֹרָה, נִתְּמַעֵט וְנִתְּבַטֵּל יוֹתֵר הַהֶבֶל הָרַע אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה עַל הָאָרֶץ, שֶׁהֵם הַקְּשִׁיּוֹת שֶׁל הָאֲפִיקוֹרְסִים, מִחֲמַת שְׂרוּאִים צְדִיק וְרַע לוֹ רָשָׁע וְטוֹב לוֹ. וְעַל יְדֵי רַבּוּי הַנְּפָשׁוֹת הַמִּתְקַבְּצִין אֲצֵל צְדִיקֵי אֵמֶת, נִתְּבַטֵּל הַהֶבֶל שֶׁל קְשִׁיּוֹת כָּאֵלוֹ (שם).

כד אֵלוֹ הָאֲנָשִׁים הַנוֹסְעִים וּבָאִים לְצְדִיקֵי אֵמֶת, רְאוּי שִׁיתּוֹסֵף בָּהֶם אֲהָבָה זֶה לָזֶה, וַיַּעֲזְרוּ וַיִּזְכְּרוּ זֶה אֶת זֶה בְּעֲבוּדַת ה'. וְזֶה סִימָן שֶׁהֵיךְ פּוֹנְתָם רְצוּיָה בְּעֵת שֶׁהֵיוּ אֲצֵל הַצְּדִיק וְהִתְחִילוּ לְהִתְחַדֵּשׁ לְטוֹבָה (שם).

סֵדֶר סְפִירוֹת מִעֲשֵׂי שְׁמֵי הַיּוֹמִי:

וְהַלֵּךְ זֶה הַבֵּן מִלֵּךְ (הֵינּוּ זֶה שֶׁנִּקְרָא בֶּן מֶלֶךְ, וְהַכֶּלֶל: בְּכָל מָקוֹם, שֶׁנִּזְכָּר כָּאֵן בֶּן הַמֶּלֶךְ סֶתֶם, הַכּוֹנֵה עַל הַנְּחֻלָּה, הֵינּוּ שֶׁהוּא בְּאֵמֶת בֶּן הַשְּׂפָחָה, רַק שֶׁנִּקְרָא בֶּן הַמֶּלֶךְ, כִּי נִתְּגַדֵּל אֲצֵל הַמֶּלֶךְ כַּפְּנֵי"ל וְכֵן בֶּבֶן הַשְּׂפָחָה; בְּמָקוֹם שֶׁנִּזְכָּר בֶּן הַשְּׂפָחָה רַק בְּמָקוֹם שֶׁנִּזְכָּר בֶּן הַמֶּלֶךְ הָאֵמֶת אוֹ בֶּן הַשְּׂפָחָה הָאֵמֶת, אָז הַכּוֹנֵה עַל הָאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ) וְהִתְחִיל לְגַרֵם רָעוֹת לְאָבִי הַבֵּן הַנֵּ"ל (אֲשֶׁר בְּאֵמֶת הוּא אָבִיו כַּפְּנֵי"ל) וְשָׁם עֵינּוּ לְהִיּוֹת רוֹבֵה בּוֹ רָעוֹת תָּמִיד, וְהֵיךְ תָּמִיד גּוֹרֵם לוֹ רָעוֹת רָעָה אַחֵר רָעָה, כִּדֵּי שֶׁיִּכְרַח לְעַקֵּר עִם בְּנֵי וְכָל זְמַן שֶׁהֵיךְ

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

לִכְבֹּד מִזֶּמֶר מִזֶּמֶר הַיָּמִים הַזֵּה לְעַד מִסְפְּרֵי רַבְּנוּ יְהִי תִיקוֹן לְכָל יוֹם
זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר יֵצֵא לְאוֹר עֵי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְנִצְחָה" שְׁעֵי יוֹשֵׁבֵת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת

הַמֶּלֶךְ חַי עֲדֵינָּה, לֹא הָיָה לוֹ מִמְשָׁלָה כָּל־כָּף, אַף־עַל־פִּי־כֵן הָיָה גֹרֵם לוֹ רָעוֹת וְאַחֲר־כֵּן נִזְקַן הַמֶּלֶךְ וּמֵת, וְלִקַּח הוּא אֶת הַמְּלוּכָה (הֵינּוּ הַבֵּן הַשְּׂפָחָה שֶׁנִּחְלַף וְנִקְרָא עִתָּה בֶּן מֶלֶךְ כִּנ"ל) וְאָז עָשָׂה רָעוֹת יוֹתֵר לְאָבִי הַבֵּן הַנ"ל, רָעָה אַחֲר־רָעָה, וְהָיָה עוֹשֶׂה בְּדֶרֶךְ עֲרָמָה, בְּאִפְּן שֶׁלֹּא יִבְיֵנוּ הָעוֹלָם, שֶׁהוּא עוֹשֶׂה לוֹ רָעוֹת, כִּי אֵין זֶה נֶאֱדָה בְּפָנֵי הַהַמּוֹן, רַק הָיָה מֵעֲלִים הַדְּבָר, וְגַרְם לוֹ רָעוֹת תָּמִיד וְהִבִּין אָבִי הַבֵּן הַנ"ל, שֶׁהוּא עוֹשֶׂה לוֹ רָעוֹת בְּשִׁבִיל הָעֲנִיָּן הַנ"ל וְעָנָה וְאָמַר לְבָנוּ (הֵינּוּ בֶּן הַמֶּלֶךְ בְּאַמֶּת, אֵךְ עַל־יְדֵי הַחֲלוּף נִדְמָה, שֶׁהוּא בָנוּ) וְסִפֵּר לוֹ כָּל הָעֲנִיָּן, וְאָמַר לוֹ, שְׂיֵשׁ לוֹ רַחֲמָנוֹת גְּדוֹל עָלָיו, כִּי מִמָּה נִפְשָׁךְ; אִם אֶתָּה בְּנִי, בּוֹדָאִי יֵשׁ לִי רַחֲמָנוֹת עָלֶיךָ; וְאִם אֶתָּה בֶּן הַמֶּלֶךְ בְּאַמֶּת, בּוֹדָאִי הַרְחָמָנוֹת גְּדוֹל בְּיוֹתֵר עָלֶיךָ, כִּי הוּא רוֹצֵה לְהַעֲבִיר אוֹתְךָ לְגַמְרֵי, חֵם וְשָׁלוֹם, עַל כֵּן אֶתָּה מְכַרָּח לְעֵקֶר מְכָאן וְהוֹרַע בְּעֵינָיו הַדְּבָר מְאֹד אֵךְ הַמֶּלֶךְ הַנ"ל (דְּהֵינּוּ זֶה שֶׁנֶּעֱשָׂה מֶלֶךְ תַּחַת אָבִיו, כִּי נִדְמָה שֶׁהוּא הַבֵּן מֶלֶךְ מִחֲמַת הַחֲלוּף) הָיָה רוֹבֵה לוֹ בְּכָל פַּעַם חֲצִי רָעָתוֹ, זֶה אַחֲר־זֶה, וְנִתְיָשֵׁב הַבֵּן הַנ"ל לְעֵקֶר מִשָּׁם וְנָתַן לוֹ אָבִיו מָמוֹן הַרְבֵּה וְהִלָּךְ לוֹ וְחָרָה לוֹ הַדְּבָר מְאֹד לְבֵן הַנ"ל (אֲשֶׁר הוּא בְּאַמֶּת בֶּן הַמֶּלֶךְ) עַל אֲשֶׁר נִתְגַּרְשׁ מִמְּדִינָתוֹ בְּחֲנָם, כִּי הִסְתַּכֵּל בְּעֲצָמוֹ: לָמָּה וְעַל מָה מִגִּיעַ לִי זֹאת לְהִתְגַּרְשׁ? אִם אֲנִי בֶּן הַמֶּלֶךְ, בּוֹדָאִי אֵינּוּ מִגִּיעַ לִי זֹאת, וְאִם אֵינִי בֶּן הַמֶּלֶךְ, גַּם־כֵּן אֵינּוּ מִגִּיעַ לִי זֹאת לְהִיּוֹת בּוֹרָח בְּחֲנָם, כִּי מָה חֲטָאִי? וְהוֹרַע לוֹ מְאֹד, וּמִחֲמַת זֶה לָקַח אֶת עֲצָמוֹ אֶל הַשְּׂתִיָּה, וְהִלָּךְ לְבֵית־הַזּוֹנוֹת, וְרָצָה לְבַלּוֹת בְּזֶה אֶת יָמָיו לְהַשְׁתַּכֵּר וְלִילָךְ בְּשִׁרְיוֹת לְבוֹ מִחֲמַת שְׁנֵתְגַרְשׁ בְּחֲנָם.

סֵדֶר שְׁלֵחַת עֲרוּף הַיּוֹמִי:

(ג) הַמֶּתְפַלֵּל עִם הַצְּבוֹר מִבְּעוֹד יוֹם מוֹנֵה עִמָּהֶם בְּלֹא בְרָכָה וְאִם יִזְכּוֹר בְּלִילָה יִבְרַךְ וַיִּסְפּוֹר: הִגָּה וְאִפִּילוּ עִנָּה אִמֵּן עַל בְּרַכַּת הַקָּהָל אִם

היה דעתו שלא לצאת יחזור ויברך ויספור בלילה (ב"י בשם רשב"א): (ד) מי ששואל אותו חבירו בין השמשות כמה ימי הספירה בזה הלילה יאמר לו אתמול היה כך וכך שאם יאמר לו היום כך וכך אינו יכול לחזור ולמנות בברכה אבל קודם בין השמשות כיון שאינו זמן ספירה אין בכך כלום: הגה וכשהגיע הזמן אסורים לאכול עד שיספור ואפילו התחיל לאכול פוסק וסופר מיהו אם התחיל לאכול קודם שהגיע הזמן אינו צריך להפסיק אלא גומר אכילתו וסופר אחר כך (ד"ע למאן דאמר ספירה בזמן הזה דאורייתא): (ה) אם אינו יודע החשבון ופתח אדעתא דלסיים כמו שישמע מחבירו ושתק עד ששמע מחבירו וסיים כמוהו יצא: (ו) אם פתח ואמר בא"י אלקינו מלך העולם אדעתא דלימא היום ד' שהוא סבור שהם ד' ונזכר וסיים בה' והם ה' או איפכא שהם ד' ופתח אדעתא דלימא ארבעה וטעה וסיים בה' אינו חוזר ומברך: (ז) שכח ולא בירך כל הלילה יספור ביום בלא ברכה: (ח) אם שכח לברך באחד מהימים בין יום ראשון בין משאר ימים סופר בשאר ימים בלא ברכה אבל אם הוא מסופק אם דילג יום אחד ולא ספר יספור בשאר ימים בברכה: (ט) ליל שבת וליל יום טוב מברכים וסופרים אחר קידוש בבית הכנסת ובמוצאי שבת ויום טוב קודם הבדלה אחר קדיש תתקבל וכשחל יו"ט האחרון של פסח במוצאי שבת דאז אומר קידוש והבדלה בפעם אחת יש לספור קודם שמברכין על הכוס בבית הכנסת: הגה ואם אין לו יין וצריך לקדש יקנה"ז עיין לעיל סימן רצ"ו: (י) אסור לאכול חדש אף בזמן הזה בין לחם בין קלי בין כרמל עד תחלת ליל י"ח בניסן ובארץ ישראל עד תחלת ליל י"ז בניסן:

סימן תצ (א) ביום שני קורין בפרשת אמור שור או כשב עד סוף הענין ומפטיר קורא כמו ביום ראשון ומפטיר

שְׁלֹמֹה מִן הַשָּׁמַיִם לְכֹל אוֹתָן הַנִּפְשׁוֹת מֵעַמּוּד בֵּית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
 בָּרַךְ הַפְּלֵאתָ אֶת מַכּוֹתָם, וּבָאוּ עֲלֵיהֶם הַמַּכּוֹת הַמְּפֹלְאוֹת שֶׁאִין
 מוֹעִיל לָהֶם שׁוּם רְפוּאָה בְּעוֹלָם, וְלֹא תִפְלָה וּזְכוּת אָבוֹת, וְלֹא שׁוּם
 קוֹל צְעָקָה וְאַנְחָה, אֲשֶׁר כָּל זֶה נִמְשָׁךְ מִפְּנֵי הָאֱמוּנָה אֲנָא ה', רַחֵם
 עֲלֵיהֶם וְעָלֵינוּ לְמַעַנְךָ, לְמַעַנְךָ לְבַד עֲשֵׂה וְלֹא לָנוּ כִּי אַתָּה לְבַד
 יוֹדֵעַ גְּדֹל הַרְחֻמְנוֹת אֲשֶׁר עֲלֵיהֶם וְעָלֵינוּ וְעֲשֵׂה כְּגֹדֶל נִפְלְאוֹתֶיךָ
 הַנּוֹרְאוֹת, וְתִשְׁלַח לָהֶם וְלָנוּ רְפוּאָה שְׁלֹמֹה מִן הַשָּׁמַיִם, וְתִסְיֹר
 מִחֲלָה מִקִּרְבָּנוּ, כִּי אֵל מִלְּךָ רוֹפֵא נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אַתָּה, כִּי אִין כַּחֲנוּ
 אֵלָא בְּפֹה לְבַד:

קא: רוֹפֵא חוֹלִים, רוֹפֵא חַנּוּם, רְפָאנוּ ה' וְנִרְפָּא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִשְׁעָה
 כִּי תִהְיֶהנּוּ אַתָּה, וְתִתֵּן הַמָּטָר בְּעֵתוֹ, לְחַיִּים וְלִבְרָכָה וְלִשְׂבַע
 וְתִגְדֹּל בְּרַחֲמֶיךָ צְמַחִים וְעֲשָׂבִים שִׁיחֵיהֶם לָהֶם כַּח לְרְפָאוֹת תַּחֲלוּאֵי
 עַמּוּד בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְתִשְׁפִּיעַ בְּרַחֲמֶיךָ, וְתִמְשִׁיךְ הַסֵּדֶר הַנִּכּוֹן וְהָאֱמֶת
 שֶׁל כָּל הַזְּרָעִים וְהַצְּמַחִים שֶׁבְּעוֹלָם כְּפִי סֵדֶר הַזְּמַן וְהַמָּקוֹם הַרְאוּ
 לָהֶם וְלֹא נִתְּלַשׁ שׁוּם פְּרִי וְעֵשֶׂב שֶׁלֹּא בְּזַמְנוֹ, וְתִסַּבֵּב בְּרַחֲמֶיךָ
 סְבוֹת לְטוֹבָה, בְּאִפְּן שִׁיזְכָּה כָּל אֶחָד לְאָכֹל וְלִשְׁתּוֹת מִה שֶׁהוּא
 צָרִיךְ לְרְפוּאָתוֹ בְּאֱמֶת וְיִקְבְּלוּ לְפִי תַפָּם כָּל מִה שֶׁצָּרִיכִים
 לְרְפוּאָתָם בְּאֱמֶת וְתִתֵּן לָנוּ וְלְכָל יִשְׂרָאֵל אֶת אֲכֹלָם בְּעֵתוֹ בְּמוֹעֵדוֹ
 וּבְזַמְנוֹ, בְּאִפְּן שִׁיחֵיהֶם מְלַבֵּשׁ בָּהֶם כַּח כָּל הַרְפּוּאוֹת שֶׁאֲנוּ צָרִיכִין
 כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת בְּגוֹף וּנְפֶשׁ, כִּי אִין רוֹפֵא
 בְּעוֹלָם שִׁידֵעַ לְכִוֵּן כָּל זֹאת כִּי אִם אַתָּה לְבַד כִּי אַתָּה עֹלֵת כָּל
 הָעֲלוֹת וְסִבַּת כָּל הַסְּבוֹת, וְיוֹדֵעַ כָּל הַתְּעַלּוּמוֹת, וְיִקְיָם מִקְרָא
 שְׁכַת־טוֹב: "אִזּוּ יִבְקַע כִּשְׁחַר אוֹרָךְ, וְאַרְכָּתְךָ מִהֲרָה תִצְמַח":

קב: וְתִזְכֹּר בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, וּבְזְכוּת אֲבוֹתֵינוּ
 וּבְזְכוּת כָּל הַצְּדִיקִים הָאֱמֶתִיִּים תַּעֲשֵׂה עִמָּנוּ פְּלֵאֵי פְּלֵאוֹת, "הַפְּלֵא

יִזְיְקוּ הַגֵּרִים לְיִשְׂרָאֵל עִמָּךְ כָּלֹל וְתַעֲזֹר לְכֹל גֵּרֵי הַצֶּדֶק שִׁיזְדַּכְכוּ
מִהָרָה מִטְּמֵאָתָם וְזִהְמָתָם, וְתִצִּיל וְתִשְׁמֹר אוֹתָנוּ וְאֶת כָּל עַמָּךְ
יִשְׂרָאֵל שֶׁלֹּא יִתְאַחֲזוּ וְלֹא יִתְדַבֵּק בָּנוּ שׁוֹם שְׁמִיץ מִזִּהְמָתָם
וּמִטְּמֵאָתָם שִׁישׁ לָהֶם מִכְּבָר מִזִּהְמַת הָעֶבְרִי"ם שֶׁהָיוּ בִּינֵיהֶם מִקֶּדֶם
וְתִרְחַם עָלֵינוּ, וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצִּילֵנוּ תָּמִיד מִגְּאוֹת וּגְבוּהוֹת וּמִרְמוֹת
רוּחָא, וְתִזְכְּנוּ לְעֲנָוָה אֲמֵתִיית בְּאַמֶּת לְאַמְתּוֹ חוּם וְחֶמֶל וְרַחֵם עָלַי
כִּי לְפָנֶיךָ נִגְלוּ כָּל תַּעֲלוּמוֹת לֵב, וְאַתָּה יוֹדֵעַ שְׂאִינִי יוֹדֵעַ שׁוֹם דְּרָךְ
מִדְּרָכֵי הָעֲנָוָה הָאֲמֵתִיּוֹת, הִצִּילֵנִי נָא בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִכָּל מִינֵי
גְאוֹת וּפְנִיּוֹת וּגְסוֹת הַרוּחַ אֲשֶׁר הֵם תּוֹעֲבֹת לְבָבְךָ כְּמוֹ שְׂכַת־טוֹב:
"תּוֹעֲבֹת ה' כָּל גְּבוּהַ לֵב", זַכְּנִי לְהִרְגִישׁ שְׂפִלוּתִי בְּאַמֶּת לְאַמְתּוֹ,
וְאַהֲיָה שְׂפָל בְּעֵינַי לְמַטָּה יוֹתֵר מִמִּדְּרָגָתִי הַפְּחוּתָהּ וְהַשְּׂפָלָה מְאֹד,
עַד שֶׁאֲזַכֶּה לְעֲנָוָה אֲמֵתִיית כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאַמֶּת:

קה: וּבְכֵן תִּרְחַם עָלֵינוּ אָבִינוּ אָב הַרְחֵמֵן גְּבוּר וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, מִגֵּן
עֲזָרָנוּ וְאֲשֶׁר חָרַב גְּאוֹתָנוּ וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצִּילֵנוּ מִחֶרֶב הַגְּאוֹת שֶׁל
מִנְהִיגֵי הַדּוֹר שֶׁל שֶׁקֶר, שְׂנוּטְלִין גְּדֻלָּה לְעֲצָמָן מֵאֵלֵיהֶם כִּי לֹא נָתַן
לָהֶם הַגְּדֻלָּה מִן הַשָּׁמַיִם כָּלֹל, רַק מִתְּגָאִים עַל הַדּוֹר בְּחִנָּם,
וּמוֹשְׁלִים עַל עַם דָּל, וּמִתְנַהֲגִים בְּרַבְּנוּת וְהִתְנַשְּׂאוֹת וּמִתְגַּבְּרִין עַל
עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל מְאֹד, וְהֵן מִזִּיקֵי עֲלֵמָא, כְּאֲשֶׁר נִגְלָה לְפָנֶיךָ יוֹדֵעַ
תַּעֲלוּמוֹת: